

שבת
שלום!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הר"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

מחמאות ללא הגבלה

נושא המחמאות הוא נושא רגיש וטעון. אנו צריכים להבין עד כמה הן חשובות לחיזוק הזוגיות, וכמה זה קריטי והרסני כאשר הן חסרות. יש לדעת שניתנת המחמאות או הגבלתן הוא דבר שאפשר להגדירו כ'פיקוח נפש' או 'הצלת נפשות'.

וכתב הסטייפלר: '...כידוע, עיקר תקוות האשה בעולמה היא, שיהא לה בעל האוהב אותה... וכשהיא רואה שזה אינו, כמעט שקרוב לפקוח נפש מרוב צער ויגון על היותה גלמודה כאלמנות חיות'.

למה לבעל קשה להרבות בפירגון ומחמאות. האיש מטבעו יותר חיצוני, הוא שכלי יותר ופחות רגשן, וזו הסיבה שקשה לו להחמיא. הוא מסתפק באמירת מחמאות בודדות, וכבר נדמה לו שהוא אמר הרבה יותר ממה שצריך. הוא גם לא מבין למה זה כל כך קריטי אצלה, כי מבחינתו לפעמים הדבר מיותר. ולכן גברת, אל תכעסי עליו, תביני שזה קשה לו, כי הוא בנוי אחרת.

מכל מקום, בעל יקר, אין לך פטור ממחמאות! עליך לדעת שהצורך שלה לקבל מחמאות נובע מהצורך לקבל ממך אישור על העזרה שהיא מגישה לך. לכן, עליך להחמיא ולפרגן ללא גבול. תאמר לה הרבה פעמים במשך היום: 'אני אוהב אותך!'. אפילו שנמאס לך לומר, לה לא נמאס לשמוע... ולא רק 'אני אוהב אותך', אלא גם לומר לה: את יפה, חכמה, נפלאה, מקסימה, זריזה, נהדרת.

יש לתת לה מחמאות על האופי שלה, על ההופעה החיצונית, וגם על המיוחדות שבה, שכן אמרו חז"ל: 'חן אשה על בעלה'. כל בעל מוצא באשתו משהו מיוחד שאין באף אשה בעולם, ואת זה היא רוצה לשמוע. כתוב בזוהר שבעל צריך להחמיא לאשתו ולומר לה: 'כל הנשים לידך כמו קוף ליד בן אדם'. הוא אמר לה: אשתי, כל הנשים בעולם נראות כמו קופות עם בננה לידך!

והיא אמרה לו: אני לא מאמינה לך... את לא מאמינה לי? הוא שאל, ולקח אותה לסופרמרקט. בסופרמרקט, הוא הצביע על הקופאות ואמר לה: תסתכלי, מה כתוב מעל הראש שלה? ... קופה 1, קופה 2, קופה ... 9 קופות יושבות מולך ואת לא מרגישה??? ובפינה יושבת הקופה הראשית... ובבני ברק יש כבר את קופת העיר... והיא אומרת לו: הפעם ממש הגזמת, אתה אוהב להגזים...

ולעצמה היא אומרת: יש משהו במה שהוא אומר...

פרשת השבוע

נזירות

תורתנו הקדושה נתנה אפשרות לכל יהודי להתעלות ולהתקדש ואפילו שהוא לא כהן ולא לוי על ידי קבלת נזירות. אמר הכתוב "איש או אשה כי יפליא לנדור נדר נזיר להזיר לה'". התקדשות הנזיר צריכה להיות על ידי הימנעות משלשה דברים: א. אסור לו לשתות יין. ב. אסור לנזיר להסתפר. ג. לא להיטמא למתים. בדרך זו יתעלה האיש הנזיר ויתקדש עד כדי כך שהתורה קוראת לו קדוש.

מה פירוש המילה קדוש? מופרש מובדל ומיוחד. האדם שקיבל על עצמו נזירות הפך להיות מופרש ומובדל משאר האנשים לכן התורה קוראת לנזירות "יפליא". נזירות נקראת הפלאה.

בלשון הקודש המילה "פלא" הוא דבר לא שיגרתי. למשל פיל נקרא פיל מלשון פלא, פיל הוא חיה לא שגרית בכלל. חז"ל אומרים שהרואה פיל בחלום – פלא נעשה לו. (למשל בעל ששופך כלים... זה פלא גדול אם הוא לא קיבל מאשתו התראה). גם הנזיר שלא שותה יין ולא הסתפר זהו פלא ולא שיגרתי כי כל האנשים כן עושים פעולות אלו ולא נמנעים מכך.

ומרגע זה שהאדם קיבל על עצמו את ההגבלות הללו הוא הפך להיות מורם מעם ומגיע למדרגת כהן. נמצאנו למדים שככל שההגבלות רבות יותר האדם מתקדש ביותר ומתעלה מהבלי העולם הזה. אולי זאת הסיבה שמיד לאחר פרשת נזיר ישנה פרשת ברכת הכהנים כמו שאמרנו שהנזיר נקרא קדשו והכהן גם כן נקרא קדוש.

וכאשר מסיימים ימי הנזירות מביא הנזיר קרבן, מגלח את שערות ראשו ומקריבן על גבי המזבח. ודבר מענין מצאנו כאן גם כאשר האדם הזה סיים את נזירותו עדיין לא הפסיד את מדרגתו הגדולה שקנה בזמן הנזירות שנאמר "ואחר ישתה הנזיר יין" למה לא כתבה התורה ואחר ישתה האיש יין? למה התורה עדיין קוראת לו נזיר? ללמדנו שגם אחרי ככלות הכל עדיין הוא נשאר במדרגת קדושה כמו נזיר. ומי לנו גדול מהנזיר שכולם מכירים- שמשון! שמשון היה לנזיר עוד מבטן אימו. אימו קיבלה על עצמה נזירות טרם נולד וגם הוא היה נזיר כל ימיו. שמשון התעלה לדרגות כל כך גבוהות עד כדי שהיה יורד לארץ פלישתים וחוזר משם ולא נטמא ולא למד מהם.

לכן רק הוא יכול לשפוט את ישראל לבד ללא מסייעים כי הוא עצמו היה הצבא, החייל, והשופט. ומעולם לא ביקש עזרה מאף אדם בפעולות שעשה. לכן הוא נקרא בשם שמשון כלומר שמש קטנה מה השמש לא צריכה עוזרים ומאירה לבד כך שמשון היה פועל לבד, והכל בכח הקדושה העצמה שנתנה לו נזירותו.

ובאמת שמשון שפט את ישראל 20 שנה אבל הפסוק בספר שופטים כותב שהוא שפט את ישראל 40 שנה. הא כיצד? 20 שנה לאחר מותו עדין הפלישתים היו מפחדים מפני עם ישראל, רושם קדושתו נשאר לזמן רב.

שבת שלום – אבנר קוואס

סבתא פונה לנכד: "קח נכדי תאכל גזר. זה בריא לעיניים!

אני כל יום אוכלת גזר ובגלל זה הראיה שלי טובה מאוד."

עונה הנכד: "סבתא היקרה, זה בכלל מלפפון".

בדיחה

טיפול מונע

אסור לבזז או לזלזל בבני הנעורים או להביע ייאוש. צריכים לזכור שגם לבחורים ולבחורות הללו, יש כבוד עצמי ואי אפשר לבטל אותו במחי יד. אמא לא תאמר לבת שלה: אני בגילך לא הייתי עושה את זה. אמא יקרה, עליך לדעת שהמשפט הזה מעצבן, לא רלוונטי וגם לא נכון. המשפט הזה מעצבן מפני שאי אפשר לערוך השוואות בין בני אדם כי כל אחד נברא שונה עם דחפים וכישורונות שונים. הוא לא רלוונטי מפני שאי אפשר להשוות בין הדור שלך לבין הדור של ילדינו. בדור שלך לא היה קניון, והמותגים היו רק 'אתא' ו'כיתן', ואת הקניות לשבת היינו עושים במכולת. לעומת זאת, היום, הקניונים עצומים, כמות המותגים כבר לא נספרת, וישנם הרבה פיתויים ודחפים לקנות עוד ועוד. אסור לשכוח שילדינו נולדו לעולם של מדיה, פלזמה, אייפון, Wifi, וואצאפ... ולך אמא בקושי היה מחשב או טלפון לחצנים. בנוסף לכך, את כבר בוגרת, כבת 40, מטופלת בילדים והתסיסה שלך כבר נרגעה. בתך בת ה-17 צעירה ותוססת, ויש לפניה את כל הפיתויים שאמרנו, לכן ההשוואה בינך לביתה לא רלוונטית. וגם לא נכון להשוות, כי אמרו חז"ל: 'יאל תדון את חבֶרְךָ עד שתגיע למקומו'. כדי לשפוט מישהו צריך להכיר את כל הגורמים המשפיעים עליו, כגון: דחפים, כוחות נפש, סביבה ועוד, שאותם אנו לא מכירים. אבא יקר, אל תאמר לבנך המתבגר: אם הייתי במקומך... אל תשכח שבנך בן ה-15 נחשף למידע ותובנות שלא היו לך אפילו בגילאים 25-0.

למדנו שהילד הוא לא שלנו, הוא רק פיקדון. וממילא אחריות ההורים אינה על התוצאות הסופיות אלא על ההשתדלות להוציא מהילד את המקסימום. עלינו לכוון אותם לתפקידים הראויים להם, לפי כישורונותיהם וכוחות הנפש שלהם שיעזרו להם להסתדר בחיים. למשל, אסור להכריח ילד להיות עורך דין או רופא. יכול להיות שהכישורונות שלו לא מתאימים לזה בכלל, ואז החומר התיאורטי ישעמם אותו, ובסוף הוא לא ילמד ולא יצא ממנו דבר. לחץ כזה מעורר התנגדות ו'אנטי' כלפי ההורים ומעורר גם את 'מרד הנעורים'. פעמים רבות הורים רוצים להגשים בעזרת ילדיהם את החלומות העצמיים שלהם. ואת מה שהם לא הצליחו להיות, הם רוצים שהילדים יהיו. ואני שואל, מי אמר שהם מתאימים לשאיפות שלכם? למשל, אבא חולם שבנו יהיה רב גדול, או דיין, או מגיד שיעור, וכישורונות הילד אינם מתאימים לכך. אם נכוון אותם למקומות הלא מתאימים כדי להגשים חלומות ונתקשקש איתם על כך, זה יעורר את המרד וההתרסה ויצור אצלם התניה שלילית. ניתן 'לעקוף' את 'המלחמות' האלו על ידי אבחון מוקדם, ובחירת עיסוקים שיתאימו לילד.

סיפור לשבת

הרהג שמואל אליעזר הלוי אידליס – המהרש"א

בסמוך לקברו של המהרש"א קבור יהודי שעל קברו חקוק: 'פה נטמן יעקב הקמצן' בשל מעשה שהיה. אותו יעקב, מעולם לא נתן צדקה לעני, לא תמך בנזקקים, וכל נצרך שהקיש על דלת ביתו וביקש עזרה, היה 'הקמצן' פותח את הדלת ואומר: "איני מסוגל לתת מכספי לאחרים!" וזאת למרות עושרו המופלג בשל עסקים חובקי תבל שהיו בבעלותו. כל אנשי עירו בזו לו, וכשפגשוהו בדרכם, אף היו מחרפים ומגדפים אותו על גודל קמצנותו. אך הוא בשלו, משפיל עיניו ולא עונה וממשיך בדרכו.

כל זאת עד ליום פטירתו. כיוון שבשעה שנסתלק מן העולם, הגיעו כל גבאי הצדקה והעידו בפני המהרש"א: "יעקב הקמצן, הוא זה שהיה תורם סכומים נכבדים מאוד לקופות הגבאים וכל מעשיו היו לשם שמיים בסתר", ואף השביעם שלא יגלו זאת לאיש כיוון שלא רצה שיכבדוהו על צדקותו. כששמע זאת המהרש"א, עמד על רגליו וציווה שכל בני העיר חייבים להשתתף בלוויה והוסיף ואמר: "ראוי ונכון שאף על המצבה ייחקק שמו 'יעקב הקמצן' כיוון שבכל הנוגע לכבודו היה הוא 'קמצן גדול' שהרי לא ביקש לעצמו לא תהילה ולא כבוד, לא פרסום ולא יוקרה ובוודאי שנהנה הוא מאוד מתואר זה. ואף אני מבקש שלאחר פטירתי תקברוני סמוך לקברו ממש והלוואי ואזכה להיות במחיצתו אף בעולם הבא!"

בצעירותו, כאשר גר בפוזנא, לא היה מוכר בשנותיו הראשונות כגדול בתורה, ולא עוד אלא הבריות היו מבזים אותו כיוון שגידל את שערות ראשו, ובשל שערותיו הארוכות חשבוהו אנשי עירו לתימהוני. המהרש"א ניתק עצמו מטרדות היום יום ודאגות הפרנסה לא העסיקוהו כלל. כל מעיניו היו נתונים רק בעולמה של תורה, הוא ניתק עצמו מהבלי העולם הזה והעפיל במעלות התורה.

ומדוע החליט לגדל שערותיו? סיבה זו ידעה אשתו ושמרה אותה בסוד.

כיוון ששקידתו של המהרש"א בתורה לא ידעה גבול, הוא רצה להפיג מעיניו את השינה. כאשר היה יושב וכותב את פרושו על כל השי"ס בלילות, היה קושר את שערותיו לחבל שקצהו קשור בתקרה ואם השינה תגבר עליו ותאיים להרדימו, וראשו יישמט חלילה על השולחן, מיד ימשכו שערותיו והוא יתעורר, בדרך זו לא יוכל להירדם בשעת תלמודו. כל זה עשה בינו ובין עצמו כדי שלא יישן לילה שלם עד שגמר פרושיו על כל השי"ס.

רק בימים היה ישן כשלוש שעות. אט אט נתגלתה גאונו ותלמידים רבים נקצבו אליו ובקשו ללמוד תורה מפיו ואכן הוא העמיד תלמידים רבים אשר הדליק בהם תשוקה מופלאה לאהבת תורה.

ביתו של המהרש"א הקדוש היה פתוח לרווחה ונתן לכל עובר אורח ועני, לחם לאכול ומקום ללון. על משקוף ביתו היה חרוט הפסוק: "בחוץ לא ילן גר, דלתי לאורח אפתח" (איוב לא) בית זה עם השלט היה מתנוסס עד שנת תרמ"ט שאז נשרף הבית.

כאשר התקבל רבינו לרב באוקראינה, הקים ישיבה בה למדו אלפי תלמידים. כיוון שהמקום לא הכיל את הרבים שנהרו לישיבתו, החליטה הקהילה לבנות ישיבה חדשה גדולה ומרווחת. בהתאסף אנשי הקהילה ונכבדיה למכירת הנחת אבן היסוד, הגיע לשמש אדם עני וביקש שיקנה עבורו את המצווה מבלי שהציבור ידע את זהותו. השמש עשה כדבריו והלה שזכה במצווה, אמר לשמש לכבד את המהרש"א בהנחת האבן. לאחר שהקהל שב לביתו, ביקש המהרש"א את השמש לגלות לו מי האיש שכיבד אותו.

כהגיע האיש אל המהרש"א, סיפר כי איננו עשיר ועשה זאת כיוון שאין לו בנים. המהרש"א ברכו שה' יזכהו בבן זכר שילמד בישיבה הזאת שתיבנה. אשתו, אכן נתעברה, ובהיות הנער בר מצווה הביאו אביו לישיבה הנ"ל. כיוון שהגבאים לא הסכימו לקבלו עקב גילו הצעיר, ניכנס אביו אל המהרש"א ולאחר שהזכיר לו את המאורע קיבלו המהרש"א לישיבה.

(פניני עין חמד)

שבת משפחות

ארגון 'ביתנו החדש' שמח להזמין אתכם לשבת בוטיק למשפחות עם הרב אבנר קוואס במלון 'לאונרדו' בירושלים ליד קבר 'שמעון הצדיק'

פרשת חקת, ח' ג' תמוז תשפ"ה 4-5/7/25

במהלך השבת יינתנו הרצאות מפי הרב אבנר קוואס שליט"א בנושא זוגיות, חינוך ילדים והשקפה

פנסיון מלא - וכיבוד עשיר במהלך השבת!

לפרטים והרשמה: *9421 שלוחה 5

מספר המקומות מובל

